

Lucrările celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român

Sedința din dimineața zilei de 24 decembrie

În dimineața zilei de 24 decembrie au continuat lucrările celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român. Sedința s-a deschis la orele 9, sub președinția tovarășului Iosif Chișinevski.

Se dă cuvântul tovarășului Guinea Nicolae, care prezintă Raportul Comisiei Centrale de Revizie.

În continuare se trece la discuții asupra Raportului de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Raportului Comisiei Centrale de Revizie. Au luat cuvântul tovarășii Florian Dănilache, delegat al organizației de partid a orașului București, Gheorghe Rădoi, delegat al organizației regionale de partid Stalin, Marin

Sedința din după amiaza zilei de 24 decembrie

Sedința se deschide la orele 17 sub președinția tov. Emil Bodnăraș.

Întâmpinat de aplauzele entuziaste ale întregii asistențe în picioare, la tribună se urcă tovarășul Ciu De, conducătorul delegației eroicului Partid Comunist Chinez, secretar al secretariatului C.C. al Partidului Comunist Chinez, vicepreședinte al R. P. Chineze, vicepreședinte al Consiliului Apărării, mareșal al R. P. Chineze.

Cuvintele de salut ale tovarășului Ciu De sînt primite cu vii și repetate aplauze. Delegația la Congres își manifestă sentimentele de dragoste și prietenie frățască față de marea popor chinez.

Apoi continuă discuțiile la raportul de activitate al C.C. al P.M.R. și la raportul Comisiei Centrale de Revizie.

La cuvîntul tov. Gh. Apostol, salutul cu aplauze prelungite.

Evidențind rolul deosebit de important al activității sindicale în lupta pentru construirea socialismului și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, tov. Gheorghe Apostol a arătat succesele însemnate obținute de sindicate sub îndrumarea partidului. Organizată și condusă de sindicate, întrecerea socialistă a devenit o largă mișcare a maselor în focul căreia se ridică mișcările de cadru talentat, fruntași ai producției.

Vorbitorul s-a ocupat pe larg de sarcinile ce revin sindicatelor în lupta pentru realizarea sarcinilor puse de cel de al doilea cîncinal. Concentrîndu-și atenția spre creșterea nelăcătă a productivității muncii și reducerea prețului de cost, sindicatele vor trebui să acorde o mult mai mare atenție decât pînă acum răspîndirii metodelor avansate de muncă, folosirii depline a utilajului și a spațiilor de producție existente. Lichidarea hotărîră la formalismului și denaturărilor birocratice care frînează în multe locuri dezvoltarea întrecerii socialiste, desfășurarea unei munci perseverente

Vinlă, delegat al organizației regionale de partid Constanța, inginer Popa Gherasim, ministrul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, delegat al organizației de partid regionale Stalin.

Intreaga asistență, în picioare, primește cu aplauze puternice, care se prelungesc minute în șir, pe Aleksei Ilarionovici Kiricenko, conducătorul delegației gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, membru în Prezidiul Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina. Cuvîntarea tovarășului Aleksei Ilarionovici Kiricenko este

subliniată în repetate rînduri de aplauzele entuziaste ale delegațiilor, care manifestă îndelung pentru prietenia și frăția de nezdruincinat cu marea popor sovietic.

A luat apoi cuvîntul academician Traian Săvulescu, președintele Academiei Republicii Populare Romîne, delegat al organizației de partid a orașului București.

Tovarășul Iosif Chișinevski, președintele sedinței, propune Congresului să se trimită un mesaj de salut celui de al XVII-lea Congres al Partidului Comunist din Suedia. Textul mesajului este aprobat în unanimitate.

La orele 14 sedința se ridică. Urătarea sedința are loc la orele 17.

În vederea unei conduceri vii și concrete a întrecerii constituie una din sarcinile cele mai urgente și mai importante ale organelor de partid, sindicale și economice.

În continuare, vorbitorul s-a ocupat de sarcinile sindicatelor în ceea ce privește grija pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii, îndeplinirea prevederilor contractelor colective, ridicarea pregătirii tehnice a muncitorilor și maistrilor, întărirea colaborării între muncitori, tehnicieni și ingineri, lichidarea lipsurilor existente în normarea muncii. Trebuie ridicată la un nivel mai înalt munca cultural-educativă desfășurată de sindicate în masa oamenilor muncii.

Subliniind că forța sindicatelor constă în conducerea lor de către partid, vorbitorul a insistat asupra obligației organizațiilor de partid de a îmbunătăți conducerea politică a organizațiilor sindicale.

Tov. Ion Cotoș, delegat al organizației regionale de partid Hunedoara, relevă transformările importante petrecute în regiune în anii cincinalului, prin construirea și punerea în funcțiune a unor uzine și agregate puternice, prin dezvoltarea și modernizarea industriei carbonifere. Din cauza lipsurilor unor organizații de partid și organe administrative sînt încă deficiente serioase în ceea ce privește introducerea tehnicii noi, răspîndirea experienței înaintate, calificarea cadrelor, lipsuri care se resfrîng negativ asupra creșterii productivității muncii.

Tov. Arilina Momuleț, delegată a organizației de partid regionale Craiova, s-a referit la unele probleme ale muncii de partid în rîndul femeilor. Vorbitorul a făcut cunoscută o seamă de realizări obținute în regiunea Craiova pe linia atragerii femeilor în munca de partid și în activitatea obștească. Criticînd lipsurile care mai persistă în acest domeniu, vorbitorul a subliniat necesitatea popularizării și folosirii experienței

La Arad s-a deschis o expoziție de inovații

În după amiaza zilei de 22 decembrie a avut loc într-un cadru festiv deschiderea expoziției de inovații în sala din piața Mihai Viteazul. Expoziția e organizată în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului.

La această expoziție sînt expuse roadele muncii creatoare a foarte mulți muncitori, tehnicieni și ingineri din regiunea noastră, care, însușindu-și tehnica înaintată și lucrînd cu avînt, au reușit să aducă prețioase îmbunătățiri procesului de producție.

În cuvîntul de deschidere rostit cu acest prilej, tov. Gheorghe Fricean, președintele Consiliului sindical regional, a spus printre altele:

„Progresul tehnic și științific este realizat azi în țara noastră nu numai de oamenii de știință ci și de un număr tot mai mare de muncitori cărora le sînt deschise larg porțile spre cultură”.

Apoi, cei prezenți au vizitat expoziția.

RAPORTĂM PARTIDULUI

Cel de al II-lea Congres al partidului a dat muncitorilor din echipa noastră un nou avînt în muncă. Insuflețită de acest mare eveniment, echipa noastră a reușit să-și depășească cu 50 la sută angajamentul la confecționarea pîrghiilor. Dintre membrii echipei s-au evidențiat mai ales comunistul Traian Ispan și tov. Ioan Zaharia.

În echipa noastră s-a ținut nu de mult o convorbire în care muncitorii au discutat cele mai noi evenimente. Cu această ocazie ne-am angajat ca al II-lea Congres al P.M.R. să ne găsească cu noi realizări. Acum, cînd aceste realizări sînt înfăptuite, echipa noastră se angajează să obțină altele, noi. Echipa de pîrgii va perfecționa metodele actuale de muncă, introducînd cu ajutorul tehnicienilor și a inginerilor noi dispozitive.

Echipa noastră se angajează ca în zilele Congresului să lucreze cu mai mult elan pentru terminarea înainte de termen a lucrărilor ce ne revin.

Salutăm cu multă dragoste cel de al II-lea Congres al partidului, raportînd partidului succesele noastre și angajamentele noastre de viitor.

Zilele celui de al II-lea Congres sînt pentru noi zile de mare sărbătoare pe care le cinstim prin eforturi crescînde.

TEODOR SOCACIU, șeful echipei de pîrgii de la Atelierele T. C.-5 C.F.R. Arad.

Angajamentul nostru

Cel de al II-lea Congres al partidului este un mare eveniment istoric pentru poporul nostru muncitor. Spre a cinsti acest mare eveniment cu noi realizări în producție, muncă brigăzii nr. 1 U.T.M. din fabrica Roscher, uzinei 30 Decembrie, n-a cunoscut răgaz. În cîntec Congresului, brigada noastră a dat, peste prevederile planului cincinal, mai bine de 120.000 metri țesături: vîi, floarea și diștin, din care se pot confecționa circa 15.000 rochii și 24.000 cămăși bărbătești.

Noi, brigada nr. 1 U.T.M., ne angajăm ca și după Congres să depunem toate eforturile în întrecerea socialistă spre a da patriei noastre tot mai multe țesături, de bună calitate.

ȘTEFAN COVACS, responsabilul brigăzii nr. 1 U.T.M.

Inainte spre noi victorii, în lupta pentru socialism, pace, bunăstarea și fericirea poporului!

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului

Raport prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P. M. R.

(Urmare din numărul de ieri).

Datorită sprijinului permanent și calificat al inginerilor și tehnicienilor sovietici, muncii entuziaste și perseverente a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor romîni din petrol, industria noastră petrolieră a putut obține în numai cîțiva ani mari succese. Planul cincinal a fost depășit la producție, în 1955, realizîndu-se 10.575.000 tone țîfel, cu aproape 600.000 tone peste prevederile planului cincinal și cu aproape 2 milioane mai mult decît cea mai înaltă producție anuală obținută sub regimul burghez-moșieresc; întreaga producție de țîfel se prelucurează în țară (aplauze).

Cadrele noastre din industria petrolieră și-au ridicat mult nivelul cunoștințelor, pe baza studiilor lucrărilor tehnice sovietice și pe baza schimbului de experiență cu specialiștii sovietici în petrol.

Ritmul mediu anual de creștere a producției petroliere s-a dublat față de ritmul maxim de creștere a producției de petrol în România capitalistă-moșierescă.

Ca urmare a succesorilor realizați în industria petrolieră, a dezvoltării și consolidării acestei ramuri principale de producție industrială din țara noastră în perioada activității societății Sovrompetrol, ca urmare a creșterii cadrelor și a ridicării capacității lor de organizare și conducere a întreprinderilor economice, guvernul U.R.S.S. în înțelegere cu guvernul R.P.R. au stabilit răscumpărarea de către Republica Populară Romînă a cotei de participăție sovietică la Sovrompetrol.

Aceasta este un imens sprijin pe care din nou U.R.S.S. îl dă țării noastre în dezvoltarea economiei sale; după ce ne-a ajutat să refacem industria petrolieră și s-o ridicăm la nivelul de producție și tehnic de astăzi, ne predă cota sa de participăție în condițiile cele mai avantajoase pentru Republica Populară Romînă.

În numele poporului nostru exprimăm Comitetului Central al P.C.U.S. și guvernului sovietic recunoștință și calde mulțumiri pentru acest act frățesc, care a fost primit cu o mare bucurie de oamenii muncii din țara noastră, hotărîți să asigure și în viitor dezvoltarea continuă a industriei petroliere. (aplauze prelungite).

În timp ce la lumea capitalistă dezvoltarea producției țărilor înapoiate economicește duce la o tot mai adîncă înrobire a economiei naționale față de marea capital internațional, la o tot mai mare exploatare a oamenilor muncii din aceste țări, Republica Populară Romînă, avînd ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, își întărește economia națională, iar bogățiile naturale ale țării sînt valorificate în întregime în folosul oamenilor muncii.

Călușindu-se după indicația marelui Lenin cu privire la rolul electrificării, plenara din 26 octombrie 1950 a Comitetului Central al P.M.R. a dezbătut și aprobat planul de electrificare întocmit pentru o perioadă de 10 ani.

După 5 ani de aplicare a planului, putem raporta cu bucurie congresului că obiectivele principale din această perioadă au fost realizate. (aplauze). În acești cinci ani au intrat în funcțiune un număr de 20 centrale electrice noi puterea disponibilă a fost dublată, realizîndu-se și pasul înainte al electrificării față de celelalte ramuri ale industriei, stabilit de plenară.

Centralele electrice construite permit o rapidă dezvoltare prin adăugirea de noi grupuri electrogene, ceea ce va duce în al doilea cincinal la o sporire și mai rapidă a puterii și a producției de energie, cu eforturi de investiții relativ mici.

Dacă regimul burghez-moșieresc i-au trebuit 14 ani (1925—1938) pentru a instala 329.500 kw., adică în medie 23.536 kw. pe an, regimul nostru democrat-popular a realizat numai în cursul primului cincinal o putere instalată de 540.000 kw., adică 108.000 kw. pe an.

Au fost construite de 7 ori mai multe linii de 110 kv. decît aveam în total în 1950. 60 la sută din puterea instalată în centrale electrice a fost interconectată. Ca urmare a electrificării, gradul de mecanizare a producției și de înzestrare energetică a muncii a crescut. Dacă în 1948 consumul de energie electrică pe cap de muncitor industrial era de 1.480 kw/h, în 1955 acest consum se ridică la 3.600 kw/h.

Este de menționat că producția și consumul de energie electrică sînt cu 8 la sută sub nivelul prevăzut, dar puterea de care dispunem astăzi în centrale este suficientă pentru a produce cantitatea de 4,7 miliarde kw/h, cît era prevăzut pe 1955.

Lucrările de electrificare a țării asigură alimentarea cu energie a unor regiuni care inițial nu erau prevăzute în plan, ca Oltenia, Baia-Mare și altele. Astfel, scopul principal al planului de electrificare, crearea posibilităților pentru dezvoltarea forțelor de producție în diferitele regiuni ale țării, a fost depășit.

Realizarea planului pe primii cinci ani a depășit prevederile și în domeniul termoficării industriale, unul din mijloacele cele mai importante pentru valorificarea economică a combustibililor. Astfel, s-a construit o mare centrală de termoficare la Borzești, neprevăzută în planul de electrificare, care va alimenta combinațiile petroliere și chimice nu numai cu energie electrică, dar și cu abur și apă, necesare proceselor tehnologice.

În 1960 vom produce cea. 8 miliarde kw/h. energie, față de 7 miliarde prevăzute în planul de electrificare. Depășirea producției se va face cu cheltuieli de investiții simțitor mai reduse, datorită îmbunătățirilor aduse în mers de către muncitorii, tehnicienii și oamenii de știință, care și-au pus precipea și entuziasmul lor patriotic în slujba realizării acestui măreț program al partidului nostru.

În aceste zile, în cîntec Congresului nostru, harnicii noștri tunetiști, însuflețiți de elan patriotic, au străpuns tunelul de la Bicaz.

Sîntem astăzi în situația de a putea ataca și executa într-un ritm rapid importante și grele lucrări de construcții de hidro și termocentrale electrice, de stațiuni de transformare, de linii de transport.

În anii puterii populare, datorită grijii partidului și guvernului, au luat ființă și s-au dezvoltat puternice organizații de studii și proiectări, construcții și montaje energetice, cu numeroase cadre tinere.

Industria electrotehnică, creată și dezvoltată de regimul nostru, și-a îndeplinit planul de producție globală pe perioada 1951—1955 încă în luna mai 1955. Ea a devenit o puternică ramură a industriei grele cu fabrici profilate, iar productivitatea muncii a crescut cu 122 la sută față de 1950, atîngînd cea mai înaltă creștere dintre toate ramurile industriei noastre. Industria electrotehnică acoperă azi necesitățile economiei naționale de echipament, utilaj și materiale electrotehnice, rîmîndu-se a fi importate numai acelea a căror fabricație în țară nu se justifică din punct de vedere economic.

Trebuie să subliniem că pe lîngă succesele obținute, în ramura energetică și electrotehnică mai persistă și lipsuri serioase, privind nivelul tehnic al exploatarii sistemelor energetice, durata și calitatea reparațiilor, consumul specific de combustibil, pierderile în rețele și altele. Calitatea, aspectul și prețul de cost al unor produse electrotehnice nu corespund cerințelor și posibilităților întreprinderilor. Mai persistă în multe întreprinderi procese tehnologice rudimentare și o slabă organizare a producției, care împiedică o creștere și mai rapidă a productivității muncii și a calității produselor.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii, ieșiți în număr mare din școlile profesionale, din cele medii și din institutele de învățămînt superior, create de regimul nostru, precum și cei care au învățat și s-au specializat în institutele și uzinele din Uniunea Sovietică, au toate posibilitățile să asigure succese și mai însemnate în realizarea planului de electrificare.

Pe drept cuvînt, cauza electrificării a devenit cauza scumpă a poporului nostru, iar succesele ei reprezintă unul din marile merite ale Partidului Muncitoresc Român, inițiatorului și organizatorului electrificării țării. (aplauze).

În perioada 1948—1955 s-a dezvoltat rapid și industria constructoare de mașini.

Au fost construite și dezvoltate întreprinderi specializate în producția utilajului petrolier, minier, a mașinilor agricole, tractoarelor, vagoanelor și locomotivelor, autocamionelor, cazanelor cu abur, motoarelor cu combustie internă, utilajului de construcții și altele.

Producția globală a industriei constructoare de mașini a crescut în 1955 de 4 ori față de 1949. În 1955 se produce de 4,7 ori mai multe motoare cu combustie internă, utilajului de construcții și altele.

Dacă în timpul capitalismului întregul utilaj petrolier era importat, azi industria noastră acoperă nu numai toate nevoile țării, dar produce și cantități din ce în ce mai importante de utilaj pentru export.

În industria constructoare de mașini au fost puse în fabricație, în perioada 1948—1955, un număr de cîteva sute de tipuri de mașini și aparate noi.

Trebuie subliniat însă că în întreprinderile noastre se fabrică numeroase tipuri de mașini care nu corespund tehnicii celei mai înaintate, iar construcția lor necesită prea mult metal; ele determină o productivitate scăzută și o calitate inferioară a produselor din întreprinderile cărora le sînt destinate.

Atenția proiectanților, inginerilor constructori de mașini și tehnologi trebuie să fie îndreptată, în primul rînd spre examinarea critică a tipurilor de mașini și utilaje pe care le fabrică, spre compararea acestora cu tipurile cele mai perfecționate pe scară mondială, în scopul însușirii și introducerii cu hotărîre a tehnicii cele mai noi.

Numeroasele mașini și utilaje perfecționate ale industriei noastre constructoare de mașini, precum și numărul însemnat de cadre preceptuate, crescute în anii primului cincinal, reprezintă o serioasă capacitate de producție care trebuie să fie folosită mai complex în anii următori pentru înzestrarea și ridicarea nivelului tehnic al ramurilor economiei naționale.

Rezultate importante au obținut în primul cincinal și celelalte ramuri ale industriei grele: chimia, metalurgia neferoasă, siderurgia, industria materialelor de construcții, lemnului, celulozei, care de asemenea au realizat ritmuri înalte de creștere.

În anul cincinalului s-au dezvoltat în mod simțitor producția bunurilor de consum, producția industriei ușoare și alimentare. Pentru asigurarea cerințelor oamenilor muncii, au fost produse cantități din ce în ce mai mari de produse textile, încălțăminte, îmbrăcăminte, produse alimentare, iar în ultima vreme a crescut în măsură însemnată producția de articole metalice de uz gospodăresc, electrotehnice, de porțelan, faianță, de mobilă și altele.

Cu toate acestea, nivelul producției industriei ușoare și alimentare este încă insuficient față de cerințele crescînde ale populației.

Primul plan cincinal a contribuit într-o măsură însemnată la distribuția rațională a forțelor productive pe teritoriul Republicii Populare Romîne, în scopul dezvoltării armonioase, din punct de vedere economic și cultural, a tuturor regiunilor.

Ne amintim cu toții de înfățișarea monotonă, lipsită de viață, a numeroaselor orașe din țara noastră, locuri în care nu se înălță nimic, zăgăzite cu atîta măiestrie de Mihail Sadoveanu. Sub regimul burghez-moșieresc, numeroase orașe din acestea se aflau în Moldova, Oltenia, Dobrogea și în nord-vestul țării, unde industria era într-o stare rudimentară.

Potrivit directivelor partidului nostru, în perioada 1948—1955 s-a dat o atenție deosebită dezvoltării industriei în acele regiuni pe care burghesia le lăsase în părăsire și ruină.

Creșterea nivelului producției industriale în acești ani în Moldova, Oltenia și Dobrogea este superioară creșterii medii a nivelului producției industriale pe întreaga țară.

În cursul primului plan cincinal în aceste regiuni au fost îndreptate investiții importante, proporționale

RAPORTUL DE ACTIVITATE

al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(Urmare din pag. I-a)

mai masive decât în alte regiuni. Unele din lucrările capitale începute în aceste regiuni în cursul primului plan cincinal vor fi terminate, punându-se în funcție obiectele industriale respective în cursul celui de-al doilea plan cincinal.

În Oltenia, Moldova, Dobrogea, Regiunea Autonomă Maghiară și în nord-vestul țării, au fost construite 9 centrale electrice, 52 fabrici și uzine ale industriei grele, dintre care 24 de importanță republicană, 19 mine, 33 întreprinderi ale industriei ușoare și alimentare. Sînt în curs de construcție mari obiecte industriale ca hidrocentrala „V. I. Lenin” Bicaș, termocentrala de la Borzești, laminorul de la Roman și altele. De asemenea s-au construit 105 S.M.T.-uri și 10 centre mecanice, au fost înființate 15 institute de învățămînt superior și de cercetări, au fost construite și dezvoltate 860 școli elementare și medii. Astfel de construcții au determinat creșterea numerică a clasei muncitoare precum și avîntul economic și cultural în aceste regiuni. Ținînd seama de bogățiile naturale și de hîrnicia oamenilor muncii, putem să ne exprimăm convingerea că nu vor trece mulți ani pînă cînd starea de înaltpie economică a acestor regiuni va fi o amintire a vremurilor de exploatare și asuprire a poporului nostru (aplaude).

În primul cincinal, partidul și guvernul au dat o atenție deosebită dezvoltării agriculturii cu mijloace mecanizate. În acest scop au fost organizate 16 întreprinderi industriale specializate în construcția tractoarelor și a mașinilor agricole. Au fost puse în fabricație peste 30 tipuri de mașini agricole; unele mașini speciale, în-deosebi combine și mașini de recoltat, au fost importate din Uniunea Sovietică. Industria noastră este astăzi în măsură să asigure în mare parte mașinile agricole de largă utilizare necesare agriculturii noastre.

Suprafața arabilă a fost mărită de la 9.400.000 ha. la 9.700.000 ha., prin desțelenirea unor pășuni slab productive și prin lucrări de îmbunătățiri funciare. S-au repus în funcțiune parțial și s-au extins lucrările de irigații în regiunile București, Constanța, Galați, Timișoara, Arad, Oradea și altele.

Ca urmare a măsurilor luate pentru dezvoltarea agriculturii, producția prevăzută la cereale în cincinal pentru anul 1955 a fost depășită încă din anul 1954. Sarcina de 10 milioane tone grâu și porumb, stabilită la constituirea organizației de C.C. al P.M.R. în februarie a. c., a fost depășită în 1955 cu cca. 1 milion tone cereale.

În domeniul zootehnic, sarcinile de creștere a șeptelului, stabilite în planul cincinal, au fost în general realizate și depășite la porcine și bovine. În ultimii 2 ani s-a îmbunătățit activitatea gospodăriilor agricole de stat; toți, mai persistă lipsuri în profilarea, mecanizarea și rentabilitatea lor.

În perioada 1951—1955 s-au împănărit 405.000 ha. depășindu-se sarcinile planului cincinal; în regiunile de interes hidro-energetic s-au plantat 54.000 ha. față de 36.000, cît era prevăzut în plan.

Cu toate rezultatele pozitive obținute de oamenii muncii în agricultură, există o serioasă rămînire în urmă a dezvoltării agriculturii față de sarcinile politico-economice stabilite în planul cincinal, problemă care va fi pe larg analizată în cadrul acestui raport.

În ultimii 7 ani s-a dezvoltat considerabil comerțul socialist. Comerțul cu ridicata a trecut în întregime în mîinile statului, iar în comerțul cu amănuntul ponderea sectorului socialist a crescut de la ca. 30—35 la sută în anul 1948 la peste 80 la sută în 1955.

Volumul desfacărilor de mărfuri a crescut an de an, ajungînd în anul 1955 la aproximativ 28 miliarde lei, de 2 ori mai mult decât realizările din 1950 și de ca. 3 ori mai mult decât cele din 1949.

Vă aduceți aminte, tovarăși, de anii în care aprovizionarea populației în timpina mari greutăți din cauza lipsei de mărfuri, ceea ce a determinat menținerea timp îndelungat a cartelelor și rațiilor ca măsură de apărare a clasei muncitoare împotriva speculanților. Acest sistem de aprovizionare devenise în ultimii ani o frînă în dezvoltarea economiei naționale, în creșterea productivității muncii, în aplicarea principiului socialist de repartitie după cantitatea și calitatea muncii.

Pe baza succeselor obținute de oamenii muncii din industrie, agricultură, transporturi, comerț, a devenit posibilă realizarea în 1954 a unei sarcini deosebit de importante — desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele.

Ansamblul măsurilor luate de partid și guvern pentru înfăptuirea desființării cartelelor a contribuit la înviorearea pieței țărănești, la o mai bună aprovizionare a orașelor de către producătorii agricoli, la înfrînarea pe piață a unui număr important de produse agro-alimentare.

Astăzi, la un an de la desființarea cartelelor și trecerea la comerțul desfășurat și după înfăptuirea a două reduceri de prețuri, în cursul ultimelor 8 luni, la unele articole industriale și alimentare, constatăm că această sarcină a fost îndeplinită cu succes, în folosul oamenilor muncii din țara noastră. (aplaude).

Magazinele și piețele din orașele și satele țării noastre sînt bine aprovizionate cu mărfuri industriale și produse agro-alimentare care corespund tot mai mult cerințelor și gusturilor populației.

Aplicarea măsurilor hotărîte de partid au dus la consolidarea monedei naționale, la o circulație bănească îmbunătățită, la o creștere a încrederii în leu.

Întărirea leului este în același timp un rezultat al faptului că bugetele anuale de stat s-au încheiat cu excedente, că am folosit creditele ca mijloc de stimulare a producției, că balanța de venituri și cheltuieli bănești ale populației este echilibrată.

În ce privește comerțul exterior, volumul schimburilor cu străinătatea a crescut în 1955 de aproape 2 ori față de anul 1950. Relațiile de schimb cu U.R.S.S. și țările de democrație populară s-au dezvoltat considerabil și reprezintă peste 70 la sută din totalul schimburilor noastre. În ultimii ani a crescut comerțul nostru cu țările capitaliste, al cărui volum este în 1955 de 2,5 ori mai mare decât în 1950. Întreținem astăzi relații de comerț exterior cu 62 țări.

Creșterea producției industriale și agricole, precum și a circulației mărfurilor a fost însoțită de dezvoltarea tuturor ramurilor de transport. Traficul feroviar general a crescut de 2,2 ori față de 1949, transportul cu autovehiculele de 4,7 ori, cel aerian de peste 3 ori.

La C.F.R., media zilnică a vagoanelor încărcate a crescut cu 75 la sută, iar rulajul vagoanelor de marfă a fost redus în 1955 la 4,3 zile. Pentru a ilustra importanța acestei îmbunătățiri a indicelui este suficient să subliniem că în condițiile actuale reducerea rulaului cu o cecime de zi face posibilă încărcarea suplimentară a cca. 260 vagoane zilnic, fără sporirea parcului de material rulant.

Investițiile au fost îndreptate, în perioada 1948—1955, spre refacerea și dezvoltarea căilor ferate; s-au construit linii noi, ca: Bumbeshi-Livezeni, Telciu-Vișeu, Piatra Neamț-Bicaș, București-Făurei-Tecuci, Tismana-Tirgu Jiu, Ozana-Craciun și altele. O lucrare importantă înfăptuită în colaborare cu Uniunea Sovietică, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Populară Ungară și Republica Populară Polonă este construirea noului pod peste Dunăre, care leagă Republica Populară Română cu Republica Populară Bulgaria.

Din 1948 și pînă în prezent, rețeaua de drumuri naționale s-a îmbunătățit prin modernizarea a peste 1.200 km. drumuri și construcții de poduri în lungime totală de 15.500 m. Toți, din totalul rețelei de drumuri naționale și regionale, la sfîrșitul anului 1955 numărul 15 la sută sînt drumuri moderne.

Insuficiența parcului nostru de autovehicule va fi treptat remediată prin producția de autocamioane în țară, începînd din anul 1954.

Există încă mari posibilități nefolosite în domeniul transportului fluvial. În traficul maritim se resimte lipsa unor vase mari, care să asigure exportul mărfurilor noastre într-o proporție cu mult sporită față de cea actuală, precum și lipsa unei mecanizări mai avansate a porturilor.

Poștele și telecomunicațiile au fost de asemenea dezvoltate considerabil. În domeniul radiofonicității s-au realizat 11 stații noi de radiodifuziune, s-au instalat o jumătate de milion de difuzoare de radiofonicitate la orașe și sate, iar producția de aparate de radio a ajuns astăzi la 90.000 aparate pe an.

Acesta este tabloul luminos și măreț al realizărilor noastre în industrie, agricultură, comerț, transporturi, în cursul primului cincinal, rodul efortului, uriaș al oamenilor muncii în frunte cu clasa muncitoare. (aplaude prelungite).

★

Tovarăși, Partidul nostru a arătat întotdeauna deschis, în fața întregului popor, nu numai realizările, dar și lipsurile. Dezvăluirea neajunsurilor constituie un factor însemnat în mobilizarea celor ce muncesc în vederea obținerii unor succese tot mai mari în munca și lupta pentru înflorirea economiei și culturii.

Lipsurile din activitatea economică au fost analizate de Comitetul Central al partidului nostru și multe dintre ele au fost lichidate în mers; altele, care mai persistă, trebuie să facă obiectul unei analize serioase pentru a fi lichidate.

Ce lipsuri principale frîcăză desfășurarea și mai rapidă a construcției noastre economice?

Deși în cîteva ramuri cum ar fi: industria construcțiilor de mașini, a petrolului s-au obținut creșteri însemnate ale productivității muncii, depă-

șindu-se sarcinile planului cincinal, pe ansamblu industriei productivitatea muncii a crescut numai cu 47,7 la sută în loc de 75 la sută, cît prevedea planul.

Industria carboniferă a primit în cursul cincinalului investiții de aproape 3 miliarde lei și a fost înzestrată cu un volum important de mașini și mecanisme. Cu toate acestea productivitatea muncii a scăzut în această ramură la 92 la sută față de anul 1950.

Cauza acestei stări de lucruri intolerabilă stă în lipsa de preocupare din partea Ministerului Industriei Cărbunelui și a direcțiilor de mine pentru folosirea din plin a utilajelor și mecanismelor de care dispun minele, pentru introducerea mecanizării complexe a lucrărilor de abataj, încărcare și transport în subteran. Nu se iau măsuri organizatorice pentru generalizarea experienței fruntașilor mineri. Metodele avansate de muncă (abatatele frontale și graficele ciclice) nu sînt aplicate decât în mică măsură.

Organizațiile de partid, sindicate și de linieret nu mobilizează pe muncitori la luptă pentru sporirea productivității muncii, corespunzător cu utilizarea tehnică a minelor.

Muncitorii mineri, tehnicienii, inginerii, organizațiile de partid din industria carboniferă nu pot și nu trebuie să se implice cu această situație, căreia trebuie să i se pună capăt cu toată hotărîrea.

În industria siderurgică, alimentară, textilă etc. productivitatea muncii de asemenea n-a crescut decât în mică măsură și a rămas sub prevederile cincinalului.

Principalele cauze ale rămînerii în urmă a productivității muncii sînt slaba preocupare pentru introducerea tehnicii noi, a metodelor înaintate de muncă și a normelor cu motivare tehnică, lipsuri în domeniul organizării muncii, folosirea nesatisfăcătoare a utilajelor și mecanismelor, slaba mecanizare a proceselor grele și cu volum mare de muncă, pierderi din timpul de muncă.

Nu mai în cursul anului 1954, pierderile de timp productiv în industria republicană ajung aproape la 9.000.000 de zile-om, din care 5,7 milioane datorită absențelor nemotivate și 2,3 milioane absențelor aprobate de conducerea întreprinderilor. Eliminarea acestor pierderi ar fi permis creșterea suplimentară a productivității muncii cu cca. 5 la sută.

Productivitatea muncii n-a constituit o preocupare permanentă nici a ministerelor, a conducătorilor din întreprinderi, a sindicatelor și nici a organizațiilor de partid.

Avem un număr mare de fruntași în toate ramurile industriei. Nu există astăzi întreprinderi fără fruntași. Ei reprezintă o mîndrie a poporului nostru; unii dintre ei lucrează în conul anilor celui de al 2-lea plan cincinal.

Oare nu este în interesul oamenilor muncii ca odată cu popularizarea fruntașilor să fie mobilizată cel mai luminat muncitor, tehnicien și inginer din întreprinderi pentru stabilirea măsurilor organizatorice concrete în vederea generalizării metodelor avansate de muncă?

Fără îndoială că introducerea cu curaj a metodelor înaintate de muncă și de organizare, potrivit cu mărimea întreprinderii și specificul producției, va aduce mari avantaje atât statului cît și colectivului acestor întreprinderi. În această muncă trebuie să fie antrenate cadrele cele mai experimentate în domeniul organizării, — înzestrate cu serioase cunoștințe practice și tehnico-economice.

O creștere cu numai 1 la sută a productivității muncii în industria socialistă ar da o producție suplimentară în valoare de aproape 450.000.000 lei pe an.

Se știe că normarea tehnică a muncii are o mare importanță pentru creșterea productivității muncii. I. V. Stalin a subliniat că normele tehnice constituie o mare forță regulatoare și organizatoare a producției, că fără norme tehnice nu este posibilă planificarea economiei. Normarea tehnică a muncii în țara noastră este organizată în mod satisfăcător.

Răspunderea revine conducerii întreprinderilor, comitetelor sindicale și organizațiilor de partid, dar mai ales direcțiilor generale, ministerelor și C.S.P. care nu iau măsuri pentru a pune normarea tehnică pe baze științifice în vederea întăririi efectului stimulant al normelor, creșterii productivității și reducerii prețului de cost.

De cele mai multe ori se folosesc norme statistice, stabilite pe bază de aprecieri. Adeseori normarea se reduce la „aranjarea” normelor în așa fel încît să se obțină neapărat un anumit cîștig mediu, independent de procentul de creștere a productivității muncii. În acest fel se înregistrează depășiri de norme cu totul anormale, fără ca productivitatea reală a muncii să crească în măsura corespunzătoare. De pildă, în sectorul industrial al Căilor Ferate productivitatea muncii era în trimestrul II 1955 cu 9,6 la sută mai redusă decât în trimestrul IV 1954, în timp ce indicele mediu de îndeplinire a normelor era de 193 la sută. În trimestrul III

1955 productivitatea muncii era cu 5,2 la sută mai redusă decât în ultimul trimestru al anului 1954, iar indicele mediu de îndeplinire a normelor era de 188 la sută. În industria alimentară în trimestrul III 1955 productivitatea muncii a scăzut față de trimestrul II 1955 cu 7,2 la sută, iar indicele mediu de îndeplinire a normelor a crescut de la 133 la sută la 139 la sută.

Asemenea situații, din păcate nu sînt izolate. Ele constituie o gravă încălcare a principiului socialist de salarizare, precum și a indicatoarelor planului de stat.

Normele tehnice trebuie stabilite în mod științific, corespunzător cu nivelul actual de utilizare tehnică a întreprinderilor noastre și al experienței în producție acumulate de masa muncitorilor, norme care evoluează pe măsura progresului tehnic al întreprinderilor. Astfel de norme vor stimula inițiativa și eforturile muncitorilor pentru sporirea masei produselor pe baza creșterii productivității muncii — singura cale de ridicare a nivelului de trai.

Introducerea normelor tehnice, sporirea productivității muncii, precum și îmbunătățirea muncii aparatului administrativ trebuie să ducă la economie de forțe de muncă spre a putea acoperi necesitățile ramurilor care duc o lipsă acută de brațe de lucru. Numai realizarea creșterii productivității muncii prevăzute în 1955 ar fi eliberat cca. 130 mli de muncitori pentru aceste nevoi.

Productivitatea muncii poate și trebuie să facă salturi însemnate, prin generalizarea metodelor avansate de muncă, prin folosirea deplină a utilajului, prin întrebunțarea completă a timpului de lucru, prin înlocuirea în procesul tehnologic a ceea ce este învechit și introducerea cu hotărîre a tehnicii noi.

În vederea creșterii rapide a productivității muncii, accentuării caracterului stimulant al normelor și al sistemului de salarizare, va fi necesar să se înființeze un organ de specialitate — Comitetul pentru probleme de muncă și salarii — pe lângă Consiliul de Miniștri.

Industria noastră dispune de rezerve uriașe pentru reducerea prețului de cost. În cursul primului cincinal, prețul de cost a fost redus în industria electrotehnică cu 29 la sută, în industria de prelucrare a țîțeiului cu 21 la sută și a gazului metan cu 35 la sută, în industria construcțiilor de mașini cu 18 la sută, în industria chimică organică cu 16 la sută, în industria sării cu 22 la sută, în industria produselor farmaceutice cu 12 la sută, în industria produselor zaharoase cu 11 la sută. Din păcate însă, într-o serie de ramuri, cum ar fi: industria cărbunelui, a lemnului, celulozei și hîrtiei, a zahărului, a cîrni, a bumbacului și altele, prețul de cost nu numai că nu a fost redus în cursul primului cincinal, dar chiar a crescut.

Nerealizarea sarcinii de reducere cu 23 la sută a prețului de cost pe întreaga industrie a lipsit economia națională în cursul cincinalului de importante economii.

Reducerea numai cu 1 la sută a prețului de cost în industria republicană reprezintă, în 1955, aproape 320.000.000 lei. Pe ramuri prin reducerea cu 1 la sută a prețului de cost s-ar putea obține în industria electroenergetică peste 20.000.000 kwh. energie electrică, în industria carboniferă aproape 100.000 tone cărbune, în industria siderurgică 21.000 tone fontă, sau aproape 21.000 tone oțel Siemens Martin, în industria forestieră aproape 110.000 m³ busteni de gater de fag, sau peste 43.000 m³ de cherestea rășinoasă, în industria textilă peste 5.600.000 m. țesături de bumbac, în industria încălzimintei cca. 216.000 perechi de pantofi bărbătești.

Reducerea prețului de cost trebuie privită ca o problemă centrală a întregii organizări a producției, trebuie să devină o preocupare vie și permanentă a ministerelor, a direcțiilor generale, a conducerilor întreprinderilor, a organelor și organizațiilor de partid, a comitetelor sindicale, a fiecărui om al muncii și în primul rînd a fiecărui comunist.

Se știe că fără o creștere neînteruptă a productivității muncii și fără o scădere neînteruptă a prețului de cost nu poate exista progres, nu poate fi concepută creșterea venitului național și a acumulărilor, întărirea puterii de cumpărare a leului, mărirea salariului real și creșterea nivelului de trai al poporului.

Nu trebuie să uităm nici o clipă indicația marelui Lenin cu privire la însemnătatea hotărîtoare a creșterii productivității muncii.

„Productivitatea muncii este, în ultimă analiză, factorul cel mai important, cel mai de seamă al victoriei noii orînduirii sociale. Capitalismul a creat o productivitate a muncii pe care n-a cunoscut-o feudalismul. Capitalismul poate fi și va fi învins definitiv prin aceea că socialismul creează o productivitate nouă a

muncii, o productivitate cu mult mai înaltă.”

Aprovizionarea cu materii prime și combustibili constituie una din problemele principale ale industriei, de rezolvare căreia depinde întreaga activitate a întreprinderilor. Felul în care se desfășoară aprovizionarea constituie o frînă serioasă în realizarea ritmică a planului de producție, în calea creșterii productivității muncii și a scăderii prețului de cost și provoacă dificultăți financiare întreprinderilor.

Lipsurile în aprovizionare slăbesc elanul oamenilor muncii, le pricinuesc amărăciuni și se resfring asupra cîștigurilor lor.

De unde provin aceste dificultăți în aprovizionare?

Origina lor trebuie căutată în tendința multor întreprinderi de a se aproviziona cu mai mult decât este strict necesar producției și rezervelor normale, constituind astfel stocuri supra normative, iar prin constituirea acestor stocuri, care nu corespund nevoilor curente ale întreprinderilor, nici din punct de vedere al cantității și nici din punct de vedere al sortimentelor, se blochează fondurile de rulment, se sustrag materiale necesare altor întreprinderi și se încurajează înșirînarea materialelor necesare producției, provocîndu-se pagube serioase statului.

O altă cauză a dificultăților de aprovizionare constă în faptul că avem încă mulți conducători de întreprinderi și organizații de partid care se mulțumesc să constate lipsa unor materiale și în deosebi a unor materiale deficiente, dar nu mobilizează colectivele de muncitori și tehnicienii din întreprinderi, la o luptă hotărîtă pentru reducerea consumului exagerat de materiale, prin introducerea înlocuirilor mai ieftine și prin revizuirea tipurilor de produse care cer consumuri exagerate, fără ca prin aceasta să se înrătățească calitatea produselor.

Numeroasele organe și baze de aprovizionare ale ministerelor, pe lângă faptul că au o schemă încărcată și costisitoare, nu asigură o aprovizionare regulată și la timp a întreprinderilor, potrivit nevoilor producției.

Comitetul de Stat al Planificării, ministerele, organele lor de planificare și direcțiile lor generale planifică aprovizionarea tehnico-materială în mod defectuos, cancelariști, fără studierea temeinică a nevoilor reale ale întreprinderilor. Ele practică un centralism exagerat, care frînează inițiativa conducerilor de întreprinderi și slăbește simțul lor de răspundere.

Deficiențele în domeniul aprovizionării tehnico-materiale împiedică îndeplinirea sarcinilor în ce privește sporirea productivității muncii și scăderea prețului de cost.

Este necesară o cotitură hotărîtă în direcția îmbunătățirii întregii munci de planificare și organizare a aprovizionării tehnico-materiale a întreprinderilor.

Va trebui restudiat și simplificat întregul sistem de aprovizionare a industriei, micșorînd cheltuielile de circulație și manipulare și asigurînd sortimentele de materiale cerute de întreprinderi.

Avem încă multe de făcut pentru îmbunătățirea calității producției. Este necesar să se țină seama că cerințele consumatorilor au crescut — azi trebuie să dai produse ieftine și de calitate bună. Or, sînt încă conducători de întreprinderi care nu se gîndesc întotdeauna la piață, nu au în vedere că scopul producției este satisfacerea nevoilor economiei și ale oamenilor muncii la un nivel din ce

Creșterea venitului național și a nivelului de trai în perioada 1948—1955

Tovarăși, Succesele obținute în toate ramurile economiei naționale au avut drept urmare o importantă sporire a venitului național și o îmbunătățire a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Astăzi, spre deosebire de trecut, venitul național creat de poporul muncitor servește la dezvoltarea economiei și culturii socialiste.

Venitul național al Republicii Populare Romine a crescut în 1955 de peste două ori și jumătate față de 1948 și aproximativ de 2 ori mai mult decât în 1938.

În anul 1955, venitul național a fost creat în cea mai mare parte de către sectorul socialist — cca. 71 la sută, ceea ce arată că astăzi formațiunea socialistă în economia noastră este predominantă.

În 1938, datorită înapoierii industriale a Romîniei, partea de venit național creată în agricultură era mai mare decât aceea produsă în industrie, pe cînd astăzi, ca urmare a triplării producției industriale, aproape jumătate din venitul național este realizat în industrie, iar partea prove-

*) V. I. Lenin: Opere alese, vol. II, pag. 489, ed. a II-a.

în ce mai ridicat și că producția nu este un scop în sine, că nu este suficient să realizezi sarcina producției globale, atunci cînd nu ai realizat producția-marfă în sortimentele și calitatea cerută de consumatori.

De cele mai multe ori calitatea necorespunzătoare a produselor se datorește lipsei de pregătire tehnică a mînărită înainte de punerea în fabricație de serie a produselor. Unele întreprinderi de construcții de mașini și electrotehnice lansează în fabricație produse a căror documentație tehnologică nu a fost pusă la punct, nu verifică și nu experimentează prototipurile, nu corectează deficiențele în pregătirea tehnică, înainte de lansarea producției de serie.

Calitatea producției, cheltuielile de producție, folosirea deplină a capacității de producție sînt determinate în mare măsură de profilarea, specializarea și cooperarea întreprinderilor.

Se întîmplă uneori că produse similare figurează în planurile de producție ale mai multor întreprinderi, ceea ce are ca urmare o producție de serie mică, neeconomică. Nu se depun eforturi suficiente din partea ministerelor pentru a organiza cooperarea întreprinderilor din aceeași ramură, în scopul creșterii producției de serie, al specializării mai accentuate a întreprinderilor.

Lupta pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității produselor, într-un cuvînt, ridicarea nivelului tehnic și organizatoric al întreprinderilor trebuie să ducă la creșterea rentabilității socialiste a întreprinderilor.

Sînt însă numeroase ministere și conduceri de întreprinderi care nu se preocupă de creșterea neînteruptă a rentabilității, de sporirea acumulărilor socialiste, tolerează risipa de materiale și de fonduri, nu supun unei analize temeinice posibilitățile de sporire pe toate căile a veniturilor statului.

Este cunoscut că în multe întreprinderi există un număr mai mare de muncitori și funcționari decât cel necesar producției. Numărul de ateliere și de secții este de asemenea mai mare decât cel cerut de procesul tehnologic al producției, ceea ce duce la o risipă de cadre de conducere, de maiștri, ingineri și personal administrativ.

Una din cauzele care determină aceste lipsuri în industria noastră, de la întreprinderi și pînă la organele centrale, este și planificarea birocratică, defectuoasă, care nu are la bază un studiu concret al nevoilor economiei naționale și al posibilităților întreprinderilor.

Trebuie pus accent pe îmbunătățirea metodelor de planificare, pe munca de perfecționare a metodelor de lucru din întreprinderi, pe organizarea schimburilor de experiență în scopul generalizării metodelor întreprinderilor fruntașe.

Acestea sînt, tovarăși, principalele lipsuri asupra cărora trebuie să concentrăm atenția partidului, a sindicatelor, a ministerelor și conducerilor de întreprinderi, a tuturor oamenilor muncii.

Ne exprimăm convingerea deplină că partidul nostru, care a știut să învingă atîtea greutăți, care a condus poporul nostru la atîtea victorii, va ști fără îndoială să mobilizeze clasa muncitoare în vederea lichidării lipsurilor în muncă pe care le mai avem, sarcină a cărei îndeplinire trebuie să constituie o preocupare a întregului partid. (aplaude). Lipsurile însă, nu pot umbri uriașele realizări ale poporului nostru în construirea bazei economice a socialismului în patria noastră.

Balanța folosirii venitului național, pe clase sociale, prezintă deosebiri fundamentale față de trecut.

În perioada dintre cele două războaie mondiale, din punct de vedere al venitului național, raportat la numărul locuitorilor, Romînia era una din cele mai sărace țări din lume, stîtîndu-se puțin deasupra nivelului țărilor coloniale. Datorită crizei economice din 1929—1932, venitul național al Romîniei a scăzut de la 293 miliarde lei în 1928 la 171 miliarde lei în 1932*, ceea ce a dus o nauperizare și mai mare a maselor largi ale populației muncitoare. Astfel, clasele exploatare, cîuind ieșirea din criză, aruncau efectele ei îngrozitoare pe spînzura oamenilor muncii.

*) Enciclopedia Romînei, vol. IV, pag. 964.

(Continuare în pag. 3-a).

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

(Urmare din pag. 2)

În România burghezo-moșierească, an de an, o parte tot mai mare a venitului național — produs prin truda muncitorilor și țăranilor muncitori — era folosită pentru îmbogățirea clasei capitaliste și moșierilor și a altor pătri parazitare, iar partea din venitului național care revenea clasei muncitoare și țăranilor muncitoare se micșora de la un an la altul pe calea reducerii salariilor, a scăderii veniturilor țăranilor, a fiscalității excesive, a creșterii șomajului și a sărăcirii continue a celor ce muncesc de la orașe și sate.

După datele oficiale, în 1938**), un număr de 3.767 întreprinderi industriale capitaliste — din toate ramurile — au plătit un fond de salarii de 8,3 miliarde (în lei din 1938) unui număr de 289.100 salariați și au încasat beneficii în același an în valoare de 18 miliarde (în lei din 1938). În timp ce profiturile fabricanților creșteau vertiginos, șomajul — boala cronică de neclerc a capitalismului — făcea navagii îngroșând în fiecare an, cu zeci de mii, rândurile oamenilor lipsiți de dreptul elementar la muncă și la viață.

Din 1933 până în 1938, nivelul prețurilor în principalele orașe ale țării a crescut între 24—34 la sută, în timp ce salariile muncitorilor și funcționarilor au crescut numai cu 5—6 la sută ceea ce arată scăderea salariului real al muncitorilor. Iată o parte a tabloului mizeriei și privațiunilor oamenilor muncii din timpul exploatarei capitaliste și moșierilor.

Cu totul altfel se prezintă astăzi situația. În primul plan cîntă, aproximativ trei sferturi din venitul național a fost repartizat ca fond de consum pentru folosința oamenilor muncii de la orașe și sate, pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale, iar restul de un sfert a fost destinat pentru fondul de acumulări, care a asigurat în această perioadă dezvoltarea producției industriale și agricole, a transporturilor și circulației mărfurilor, precum și dezvoltarea culturii în folosul poporului muncitor.

Dezvoltarea continuă a economiei și culturii, creșterea venitului național, atragerea în cîmpul muncii a unui număr tot mai mare de muncitori, precum și creșterea importantă a cheltuielilor social-culturale făcute de către stat, au asigurat sporirea veniturilor reale ale oamenilor muncii. Regimul democrat-popular a asigurat pe deplin dreptul la muncă, prin crearea de noi fabrici și uzine, șantiere, stațiuni de mașini și tractoare, gospodării agricole de stat, instituții de învățămînt și de cercetări științifice, de sănătate și de cultură.

În anii 1951—1955, economia, cultura și sănătatea publică au primit oca. 97.000 cadre medii tehnice și aproape 50.000 de cadre cu pregătire superioară. Imensa majoritate a muncitorilor cărora li s-a încredințat de către partid conducerea întreprinderilor naționalizate și-au însușit cunoștințele tehnice și economice necesare; mulți dintre ei au urmat cursuri de specialitate și au devenit ingineri, fiind la înălțimea încrederei acordate.

O mare însemnătate în îmbunătățirea pregătirii profesionale a muncitorilor calificați și a maștrilor a avut-o hotărîrea din anul acesta a partidului și guvernului, hotărîre prin care învățămîntul profesional a fost legat de producție, de întreprinderi.

Una din cele mai importante realizări ale regimului democrat-popular este participarea femeii, cu drepturi egale cu ale bărbaților, la activitatea de stat, economică și culturală. În cursul primului plan cincinal, peste 300.000 de femei au intrat în producție. Ele îndeplinesc astăzi un rol important în construcția economică și culturală, ca muncitoare, maștri, ingineri, medici, învățătoare, profesore și creatoare talentate în domeniul cercetării științifice, al artelor și literaturii. În 1938 — după datele Ministerului Muncii din acea vreme — salariile femeilor erau cu 50 la sută mai reduse decît ale bărbaților. Astăzi, femeile primesc salarii egale la muncă egală cu bărbații și contribuie la creșterea veniturilor bănești ale familiei.

Salariul real al muncitorilor a crescut în 1955 cu 23 la sută față de anul 1950, pe calea creșterii salariului mediu și pe calea reducerii prețurilor bunurilor de larg consum.

Consumul efectiv al populației serveste drept cel mai direct și mai concludent indicator al nivelului de trai al poporului muncitor; consumul familiilor de muncitori la alimentele de bază a crescut în 1955, față de 1948, la o pînă cu 52 la sută, la grăsimi cu 203 la sută, la carne cu 85 la sută, la zahăr cu 138 la sută și la lapte cu 25 la sută.

În 1938, chiriile reprezentau 1/3 din salariul mediu al unui muncitor sau funcționar, iar cheltuielile pentru ser-

viciile comunale și de deservire a populației se ridicau la 14 la sută din salariu. Acum chiriile reprezintă cel mult 5 la sută din salariul mediu, iar cheltuielile pentru serviciile comunale și de deservire — energie electrică, apă, salubritate și transport în comun — sînt de numai 6—7 la sută din salariul mediu al unui muncitor sau funcționar. Se dau an de an în folosință oamenilor muncii, mii de apartamente construite de stat, precum și credite pentru construirea de case individuale.

În timpul exploatarei capitaliste nu se asigura dreptul la odihnă oamenilor muncii. După o istovitoare frudă de ani de zile, muncitorul de multe ori, în loc de concediu pentru odihnă, era concediat, adică — era trimis la „odihnă” de luni de zile, fără salariu, fără posibilitate de a-și asigura hrana zilnică.

Îngrijirea medicală, protecția muncii și pensia erau o bătaie de joc, iar miliardele de lei luate din sudorele muncitorilor drept cote pentru asigurări sociale se plăteau ca salarii și diurne imensului aparat birocratic pus să administreze aceste fonduri bănești.

Astăzi, clasa muncitoare beneficiază de concedii plătite, de case de odihnă, asigurări sociale, îngrijire medicală și de un vast sistem de protecție a muncii. În 1951—1955, peste 2 milioane de persoane — 1,5 milioane adulți și peste o jumătate de milion copii au fost trimiși — prin sindicat, la odihnă și cură în stațiunile balneoclimaterice, cheltuiindu-se în acest scop 900 milioane lei. Pentru pensii s-au acordat în această perioadă peste 3,6 miliarde lei; pentru ajutorul familial de stat — 374 milioane lei. În total, pentru asigurări sociale, s-au cheltuit aproape 6,5 miliarde lei.

În anii puterii populare s-a schimbat mult în bine și viața satelor noastre. Țărănimea muncitoare își amintește cu mînie de anii de cruntă exploatare cînd muncia, din zor și pînă în noapte, pe pămîntul moșierilor și chibaburilor, lipsită de cele mai elementare condiții de viață omească.

Izbucnirea crizei generale din 1929, care s-a împlinit cu criza agrară, a agravat și mai mult situația țăranilor, accentuînd procesul de sărăcire și de diferențiere de clasă la țară și sporind nemulțumirile adînci ale țăranilor împotriva exploatarei moșierești și chibaburilor, a apăsării fiscale și cîmătărești.

Uriasele datorii făcute de țăranii la bănci și cîmătări, pentru plata ratelor la așa-zisa împrumuturi, ori pentru cumpărare de vite și unelte de muncă, povara grea a impozitelor și dobînzilor, condamnaseră la foamete cronică marea majoritate a țăranilor muncitori.

După datele economiștilor burghezi***), 64 la sută din totalul gospodăriilor micilor proprietari agricoli (2.474.738) aveau în 1929 datorii de 37,4 miliarde lei, ceea ce însemna 15.102 lei datorie de fiecare gospodărie, sau 6.585 lei datorie pe fiecare hectar de pămînt, deși țăranii plăteau, prin cîmătă, de 2 și de 3 ori sumele inițial împrumutate.

Pentru a potoli indignarea și revolta ce o clocește în rândurile țăranilor muncitoare, regimul burghezo-moșieresc, căutînd leșirea din criză și pe spatele țăranilor muncitoare, a recurs la șiretlicul perfid al conversiunii, care de fapt a agravat situația disperată a țăranilor.

Scăderea catastrofală a prețurilor produselor agricole a pus țăranimea în imposibilitate de a-și mai plăti datoriile, chiar dacă și-ar fi vîndut pămîntul la preț de 10—20.000 lei hectarul, cît era în 1929.

Urmările acestei grave situații, de ruinare a țăranilor, se oglindesc în rezultatele recensămîntului general din 1930 care arată că existau 700.000 de țărani fără nici un petec de pămînt, alți 610.000 de țărani aveau în total numai 320.000 ha., adică în medie 1/2 ha. de gospodărie, iar aproape 50 la sută din țăranii, cu 1—3 ha. nu aveau vite de muncă. În 1930, procesul de concentrare a pămîntului în mîinile moșierilor și chibaburilor întărise baza economică a chibaburilor și adusese țăranimea sărăcă și mijlocasă la sapă de lemn; 12.200 de moșieri dețineau tot atîta pămînt cît 2.460.000 de gospodării țăraniești.

La situația jalnică, de mizerie neagră a țăranilor, se adăugau neștiința de carte și bolile care li măcinau rîndurile; 30 la sută din copii nu mergeau la școală, iar majoritatea femeilor nu șiau carte. Asistența medicală era aproape inexistentă, pelagra și bolile sociale cuprinseseră milioane de țărani, iar mortalitatea generală și infantilă dețineau primul loc în Europa.

Astăzi, țăranul muncitor — descălușat din oprimmarea de veacuri — este liber și stăpîn pe pămîntul său. Revoluția populară a lichidat clasa moșierilor, înlăturînd exploatarea

*** Contribuțiuni la problema reorganizării creditului în România, vol. I, pag. 27—29, București 1938.

chiaburească și duce la lichidarea acestei exploatarei.

Regimul democrat-popular nu numai că a scăpat țăranimea muncitoare de datoriile înrobitoare către moșieri și cîmătări și de pericolul de a-și pierde pămîntul rîvnit de moșieri și chibaburi, dar a expropriat pe moșieri și a împrumutat pe țăranii fără pămînt sau cu pămînt puțin. Astăzi, țăranimea muncitoare primește din partea statului ajutor tehnic prin S.M.T., asistență agro-tehnică, semințe selecționate și credite pentru mărirea producției și valorificarea produselor sale, obținînd an de an recolte și venituri tot mai mari și realizînd un consum propriu tot mai ridicat.

Ridicarea nivelului de viață al țăranilor noastre muncitoare se poate vedea și din faptul că în primul plan cincinal s-au construit la sate cca. 200.000 de case noi.

Populația de la sate primește astăzi, din partea statului, învățămînt gratuit, îngrijire medicală, ajutoare pentru mamele cu mulți copii. În satele noastre au pătruns lumina electrică, radio-ul. Caravanele cinematografice, căminele culturale și bibliotecile sătești duc o muncă intensă pentru ridicarea nivelului cultural al țăranilor.

În perioada 1951—1955 s-au cheltuit 12,5 miliarde pentru cultură și învățămînt și 5,5 miliarde pentru sănătatea oamenilor muncii de la orașe și sate.

Iată foloasele mari ale alianței dintre clasa muncitoare și țăranimea muncitoare, iată motivele pentru care țăranimea muncitoare urmează cu încredere pe aliatul său de nădejde pe drumul socialismului, îndeplinindu-și cu cîntec îndatoririle patriotice față de statul democrat-popular. (Aplauze puternice). Meritînd cu încredere și fermitate, alături și sub conducerea clasei muncitoare, pe calea fîuririi socialismului la sate, ea va scăpa definitiv de orice formă de exploatare a omului de către om.

În 1955 statul a cheltuit pentru acțiunile social-culturale de cîteva ori mai mult decît în 1938, iar în perioada 1948—1955 s-au cheltuit 32,6 miliarde lei pentru învățămînt și burse, asistență medicală, pentru odihnă oamenilor muncii și a copiilor lor, pentru înflorirea artei și literaturii.

În afară de această sumă, pentru asigurarea dezvoltării bazei materiale a culturii, învățămîntului, sănătății și sportului, în cursul primului nostru plan cincinal s-au investit peste 3,5 miliarde lei. S-au construit școli, institute pentru pregătirea cadrelor superioare și pentru cercetări științifice, teatre, cinematografe, muzee, cămine culturale, spitale, dispensare și terenuri sportive.

Învățămîntul a luat o mare dezvoltare, transformîndu-se fundamental atît în ce privește organizarea cît și conținutul.

3. Dezvoltarea economiei naționale în perioada celui de-al 2-lea cincinal

Tovarăși,

Congresul nostru va dezbată proiectul de directive pentru cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R.

Sarcina fundamentală a celui de-al doilea plan cincinal este fîurirea economiei socialiste unitare în care, pe baza dezvoltării continue a industriei socialiste, să se asigure transformarea socialistă a agriculturii, astfel că în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent, atît ca suprafață cît și ca producție-marfă.

Obiectivele politico-economice ale celui de-al doilea plan cincinal sînt următoarele:

a) Dezvoltarea economiei naționale a Republicii Populare Romîne în scopul ridicării necontenite a nivelului de trai și de cultură al oamenilor muncii de la orașe și sate;

b) Dezvoltarea cu prioritate a industriei mijloacelor de producție și îndeosebi a celor ramuri ale industriei grele care au asigurată baza de materii prime în țară: industria petrolieră, chimică, energetică, siderurgică, metalelor colorate, cărbunului.

În industria constructoare de mașini se va pune un accent deosebit pe dezvoltarea producției de serie, prin cooperarea și specializarea întreprinderilor;

c) Ridicarea nivelului tehnic în toate ramurile economiei naționale și obținerea unei creșteri considerabile a productivității muncii în industrie, transporturi, prin:

— Folosirea mai complexă a capacităților de producție existente și perfecționarea utilajelor, mașinilor și agregatelor în funcțiune.

— Introducerea treptată a tehnicii noi și a procedurilor tehnologice superioare, începînd cu întreprinderile care au un rol determinant în ramura de producție respectivă. În acest scop se vor generaliza metodele avansate de muncă folosite de frun-

Numărul școlilor elementare și medii a crescut, îndeosebi al școlilor de 7 ani în centre muncitorești și la sate. Mase importante de elevi au fost cuprinse în școli. A crescut numărul facultăților și al institutelor și s-a mărit numărul studenților. Conținutul învățămîntului a fost simțitor îmbunătățit; au fost perfecționate metodele de predare; s-a îmbunătățit compoziția socială a elevilor și s-a creat o nouă atitudine față de studiu. S-a intensificat munca de perfecționare a cadrelor didactice.

Au fost create condiții de studiu și pentru oamenii muncii aflați în producție. S-au înființat școli pentru tineretul muncitoresc și sătesc și a luat avînt învățămîntul fără frecvență, care permite oamenilor muncii să facă studii medii și superioare fără să părăsească producția.

Astăzi, în Republica Populară Romînă, sînt asigurate cele mai largi condiții dezvoltării învățămîntului minorităților naționale în limba maternă.

În învățămîntul superior a fost organizată cercetarea științifică, care în ultimii ani se dezvoltă cu avînt.

Tovarăși,

În această perioadă am realizat importante succese în creșterea nivelului de trai material și cultural, dar trebuie să arătăm că nu am atins în întregime nivelul de trai prevăzut pentru 1955. Noi stîmem comuși și nu ne este teamă să arătăm deschis că în această privință am avut și serioase lipsuri. Nivelul de trai ar fi putut crește mai mult dacă în acești ani toate ramurile producției industriale ar fi sporit productivitatea muncii și ar fi redus prețul de cost la nivelul stabilit prin planul cincinal. Trebuie să fie clar tuturor că și pe viitor ridicarea nivelului de trai depinde în măsură hotărîtoare de mărirea continuă și însemnată a productivității muncii, de reducerea cheltuielilor de producție și circulației și de asigurarea rentabilității întreprinderilor în toate ramurile economiei naționale.

Situația realizărilor din ultimii 7 ani, de cînd am trecut la economia planificată, arată că am construit o puternică bază industrială necesară dezvoltării întregii economii și am sporit puternic forțele productive în toate regiunile țării. Succesele obținute în acești ani constituie o cheazăie că sarcinile mărețe pe care ni le propunem în al doilea plan cincinal vor fi îndeplinite, contribuind la o și mai mare înflorire a patriei noastre. (Aplauze prelungite).

În acești ani de muncă pașnică, constructivă, poporul nostru a avut tot timpul sprijinul frătesc al marelui său prieten — poporul sovietic. În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

În același timp, s-au dezvoltat conștient relațiile prietenești și de înfrățire cu țările de democrație populară, contribuind astfel la întărirea economică a lagărului socialist. (Aplauze puternice).

cooperată de consum cît și prin cooperarea de producție meșteșugărească;

h) Lărgirea și consolidarea bazei materiale a culturii, învățămîntului, sănătății, educației științifice, culturii fizice și sportului.

Acestea sînt principiile directoare, pe baza cărora se va desfășura în al doilea plan cincinal activitatea oamenilor muncii sub conducerea partidului, în vederea continuei dezvoltări a economiei și culturii, a construirii socialismului în patria noastră. (Aplauze puternice).

Ca forță activă a lagărului socialist, R.P.R. își va dezvolta economia sa pe drumul socialismului, bazîndu-se pe bogatele sale resurse și pe puterea creatoare a poporului nostru muncitor, în cadrul colaborării economice și al înfrățirii cu țările prietene, folosind experiența și sprijinul Uniunii Sovietice, forța conducătoare a lagărului socialist.

Sistemul economic socialist are posibilități nemăsurate de dezvoltare economică și culturală; are tot ceea ce este necesar pentru a obține un avînt general economic și cultural, pentru a ridica necontenit nivelul material și cultural al oamenilor muncii.

Ceea ce e specific țărilor care fac parte din sistemul economic socialist este ritmul vertiginos de creștere a forțelor productive, ca urmare a transformărilor revoluționare ce au avut loc în economia acestor țări, a stabilirii noilor relații de producție socialiste.

Planul lucrărilor capitale

Creșterea neîncetată a industriei și transporturilor, întărirea și lărgirea sectorului socialist în agricultură, crearea condițiilor pentru ridicarea continuă a nivelului material și cultural al poporului pot fi obținute prin folosirea mai complexă a mijloacelor de producție existente și prin executarea unui volum important de lucrări capitale.

În perioada celui de-al doilea cincinal se prevede executarea unui volum de lucrări capitale de cca. 105—110 miliarde lei față de cca. 63 miliarde lei în prețuri comparabile în perioada 1951—1955, deci cu cca. 67—75 la sută mai mare decît în primul plan cincinal. Prin executarea acestor lucrări, valoarea fondurilor fixe în funcțiune în sectorul de stat trebuie să fie în anul 1960 cu cca. 65 la sută mai mare decît în 1955, sau de aproape 3 ori mai mare decît în 1950.

Proporția lucrărilor capitale economice și social-culturale pe ramurile economiei naționale rezultă din următorul tabel:

Ramura	%
Total R.P.R.	100,0
din care:	
— Industria	cca. 56,0
din care:	
— Industria A. (producătoare de mijl. de prod.)	50,0
— Industria B. (producătoare de bunuri de consum)	6,0
— Industria Construcțiilor	2,5
— Agricultură și Silvicultură	12,5
— Transporturi și Telecomunicații	11,5
— Comerț și alimentație, colectări și aprovizionare	2,5
— Gospodăria comună	3,0
— Locuințe	5,5
— Învățămînt — cultură	2,5
— Instituții științifice	1,5
— Alte ramuri	2,5

În aceste proporții este exprimată orientarea partidului și guvernului spre dezvoltarea necontenită a producției industriale a țării, îndeosebi a industriei mijloacelor de producție, asigurînd în același timp dezvoltarea proporțională a agriculturii și a industriei bunurilor de consum.

Proporția principală în privința repartiției investițiilor pe ramuri constă în prioritățile dezvoltării industriei față de celelalte ramuri ale economiei naționale, iar în cadrul industriei, a industriei grele față de industria bunurilor de consum.

Apesar de 16 miliarde lei, reprezentînd 15 la sută din totalul investițiilor, sînt destinate pentru asigurarea creșterii nivelului cultural și sanitar al populației, îmbunătățirii deservirii populației cu produse alimentare și industriale prin dezvoltarea rețelei comerțului de stat. În domeniul construcției de locuințe, gospodăriei comunale și ocrotirii sănătății, lucrările capitale vor crește în al doilea plan cincinal la un volum de cca. 3 ori mai mare decît în primul cincinal.

Lucrările capitale destinate industriei, atît pentru investiții productive

Dezvoltarea industriei R. P. R. între 1956 — 1960

În cel de-al doilea plan cincinal, creșterea producției globale industriale va fi de 60—65 la sută, din care creșterea industriei mijloacelor de producție de 70—75 la sută, iar creșterea industriei bunurilor de consum de 50—55 la sută.

Producția-marfă industrială trebuie

În zilele noastre se desfășoară întrecerea economică între cele două sisteme — socialist și capitalist.

Rezultatele obținute în construcția socialismului în țările lagărului socialist confirmă în mod strălucit învătura marxist-leninistă despre superioritatea orînduirii socialiste asupra orînduirii capitaliste.

Între sistemul socialist și sistemul capitalist există însă relații economice; noi nu ne izolăm de țările capitaliste, ci dorim dezvoltarea acestor relații; sîntem pentru lichidarea discriminărilor, pe care le fac unele state în ce privește comerțul exterior și schimburile culturale.

În cadrul lagărului socialist, formele de colaborare economică se dezvoltă din ce în ce mai mult. În stabilirea planurilor de dezvoltare, aceste țări tin seama nu numai de asigurarea nevoilor proprii, dar și de nevoile celorlalte țări ale lagărului socialist. Coordinarea acestor planuri, precum și ajutorul reciproc între țările de democrație populară în dezvoltarea rapidă și la un nivel tehnic din ce în ce mai înalt a ramurilor principale ale economiei merg pe linia unei diviziuni raționale internaționale a muncii, potrivit cu interesele fiecărei țări în parte și cu acelea ale întregului lagăr socialist.

Dezvoltarea economică a țărilor de democrație populară pe drumul socialismului are loc potrivit condițiilor specifice ale fiecărei țări, potrivit stării de dezvoltare, posibilităților și resurselor fiecăreia.

cît și pentru investițiile neproductive din industrie (locuințe, lucrări social-culturale etc.), vor fi repartizate pe ramurile industriale în proporțiile următoare:

Ramura	%
Total industrie	100,0
— Industria petrolieră	20,5
— Industria chimică, hîrtie și celuloză	13,0
— Industria siderurgică	12,0
— Industria energetică	11,0
— Industria cărbunelui	8,0
— Industria metalurgiei neferoase	6,5
— Industria gazelor naturale	5,0
— Industria ușoară (textilă, încălțăminte, mobilă)	5,0
— Industria alimentară	4,5
— Industria materialelor de construcții	4,5
— Industria constructoare de mașini și electrotehnică	4,5
— Industria lemnului	4,0
— Alte ramuri	1,5

În al doilea plan cincinal, majoritatea fondurilor de investiții industriale vor fi îndeplinite spre industria petrolieră și a gazelor, industria chimică, siderurgică, energiei electrice, cărbunelui și a minereurilor neferoase. Aceste ramuri principale vor primi cca. 75 la sută din totalul investițiilor industriale.

Importante sume vor fi alocate pentru tehnică și știință, pentru introducerea tehnicii noi în industrie, agricultură, transporturi, comerț, gospodărie comună; de asemenea, pentru cercetări în dom

RAPORTUL DE ACTIVITATE al C. C. al P. M. R. la Congresul al II-lea al partidului

de 10,0-10,5% din care 11,0-11,5% la sectorul I. (Industria mijloacelor de producție) și de 8,5-9% la sectorul II. (Industria bunurilor de consum). Corelația între creșterea acestor sectoare reflectă procesul de industrializare socialistă.

În anul 1960, producția principală pentru mijloace de producție va crește față de anul 1955 la:

Creșterea prod. față de 1955	
— energie electrică	cu 80-85%
— țel	cu 28%
— cărbune	cu 80-90%
— gaz metan	de 2,6 ori
— minereu de fier	de 1,8-2 ori
— minereu de mangan	cu 40%
— cocs metalurgic	de cca. 5 ori
— fontă	de 2 ori
— oțel	de 2-2,2 ori
— laminate finite	cu 85-90%
— instalații de foraj	de peste 4 ori
— cazane cu aburi industriale	de cca. 2 ori
— motoare cu combustibil intern	de 2,8-3 ori
— locomotive cu aburi	de 2,5 ori
— vagoane de marfă și cisterne cale normală	de cca. 2 ori
— autocamioane	de cca. 5 ori
— motoare electrice	de 2,5-2,7 ori
— transformatori	de cca. 2,8 ori
— generatori electrice	de 2,4 ori
— produse sodice	de cca. 4 ori
— clor	de 4,5-5,5 ori
— acid sulfuric	de cca. 2,3 ori
— îngrășăminte chimice	de cca. 4,2 ori
— mase plastice fire și fibre sintetice (prod. 1960)	16-17.000 tone
— plăci fibro-lemnase și aglomerate (prod. 1960)	90.000-95.000 tone

Din acest tabel rezultă creșterea însemnată în cel de-al doilea cîncinal a producției industriei grele și îndeosebi a industriei chimice și siderurgice. Ca urmare a noilor unități ce se vor crea, vom produce pentru prima dată în țara noastră mase și fibre sintetice, precum și unele materiale pentru înlocuirea lemnului.

În industria siderurgică se vor termina lucrările începute în primul cîncinal și se vor da în funcțiune însemnate capacități noi de producție: 400.000 tone cocs pe an, la Hunedoara (2 noi baterii, în afară de prima baterie pusă în funcțiune); 700.000 tone oțel S.M./an, în oțelăria nouă, 930.000 tone semifabricate/an (blumuri țagile), 615.000 tone laminate finite; se va sporii considerabil producția de țel, prin intrarea în funcțiune a laminorului de la Roman. Acest efort este pe deplin justificat deoarece, cu toată creșterea importantă realizată în primul cîncinal, industria siderurgică este încă mult rămasă în urmă față de nevoile de metal ale economiei. Producția proprie de cocs și minereu de fier nu asigură nevoile siderurgiei decât într-o proporție de aproximativ 50%, ceea ce duce la o folosire insuficientă a capacităților furnalelor și oțelărilor și grevează în măsură însemnată balanța noastră de import. Rămânerea în urmă a siderurgiei se resimte în toate compartimentele economiei naționale și îndeosebi în ramura construcției de mașini și a lucrărilor capitale. Creșterea rapidă a industriei siderurgice, în al doilea cîncinal, constituie o condiție esențială pentru dezvoltarea construcției noastre economice.

Tovarăși,

Țara noastră are toate condițiile necesare pentru dezvoltarea unei puternice industrie chimice.

În primul rînd, România are însemnate bogății naturale de țel, gaz metan, cărbune, stuf, lemn, sare, minerale neferoase și nemetalifere, care constituie o bază bogată și variată pentru dezvoltarea industriei chimice.

În al doilea rînd, avem cadre competente și entuziasme, de ingineri și specialiști în chimie, care și ridică nelămurat nivelul cunoștințelor tehnico-științifice. S-a creat posibilitatea de a acoperi nevoile de forțe de muncă ale industriei chimice prin pregătirea lor în întreprinderile și institutele chimice existente, precum și în ramurile înrudite.

În al treilea rînd, este asigurată energia electrică necesară prelucrării acestor valoroase bogății naturale și îndeosebi energia electrică, ieftină, produsă de hidrocentrale.

În al patrulea rînd, industria construcțiilor de mașini existentă în țara noastră poate realiza o mare parte din sarcina de construire a instalațiilor și agregatelor necesare industriei chimice.

O condiție de cea mai mare însemnată este ajutorul prietenesc al țărilor lăsatului socialist și în primul rînd al Uniunii Sovietice, care are o puternică industrie chimică înzestrată cu tehnica cea mai nouă și

este mare producătoare de utilaj chimic.

Toate aceste condiții asigură posibilitatea dezvoltării în ritm accelerat a industriei chimice în R.P.R.

În primul cîncinal, producția industriei chimice a crescut de aproape trei ori.

În anul ce urmează vom dezvolta ramurile principale ale industriei chimice și în primul rînd industria petrochimică, ramură importantă care prelucerează chimic produsele petrolifere.

Gazele de rafinare, rezultate din prelucrarea petrolului, sînt folosite astăzi drept combustibil. În 1955, valoarea gazelor de rafinare care s-au consumat drept combustibil reprezenta doar 45 milioane lei; dacă aceeași cantitate de gaze ar fi fost prelucrată în produse chimice s-ar fi obținut o producție de 800 milioane lei.

Folosind gazele de cracare din industria petroliferă se va construi un mare combinat de cauciuc sintetic, cu o capacitate de 50.000 tone/an, care va da în 1960 o producție de 10.000 tone. În afară de cauciuc, acest combinat va produce o serie de alte semifabricate valoroase, necesare industriei chimice.

Prin industria petrochimică se vor valorifica la un nivel înalt toate derivatele petrolifere și se va obține, pe lângă benzine și uleiuri superioare celor produse azi, și o gamă mare de produse chimice necesare industriei și agriculturii.

Gazul metan va fi folosit mai mult decît pînă acum ca materie primă pentru industria chimică. El este cea mai ieftină materie primă pentru fabricarea maselor plastice și pentru industria îngrășămintelor azotoase, care vor fi produse în cantități însemnate.

Pentru realizarea unor recolte bogate, industria chimică va produce în anul 1960 de 4-5 ori mai mult îngrășăminte minerale și va lărgi cantitativ și pe sortimente producția chimicelor necesare combaterii dăunătorilor din agricultură.

Se vor produce noi coloranți, de calitate superioară, se va lărgi gama de produse chimico-farmaceutice, acordîndu-se o atenție deosebită antibioteicelor.

O altă ramură a industriei chimice, industria de celuloză, se va dezvolta în al doilea cîncinal pe baza folosirii unei noi materii prime: stuful din Delta Dunării. Pînă azi, producția de celuloză a țării noastre se bazează pe un material foarte prețios, lemnul de rășinoase, din care se consumă în acest scop peste jumătate milion metri cubi pe an. Dezvoltarea mai departe pe această bază a industriei de celuloză ar duce la o desăvîrșire accelerată, cu urmări grave.

România are condiții favorabile pentru dezvoltarea acestei industrii, deoarece stufăriile din Delta sînt compacte, iar calitatea stufului este superioară, îndeosebi în lungimea fibrelor și conținutul în celuloză.

Prin valorificarea complexă a stufului se vor produce celuloză papetară și viscoză pentru mătase și lînă artificială, alcool din rizomii stufului, furfural care se folosește în industria cauciucului și a fibrelor sintetice, a rășinilor sintetice necesare plăcilor produse din deșeurile lemnoase, drojdie furajeră — un concentrat important pentru hrana vitelor — precum și mari cantități de plăci pentru construcție, ieftine și durabile.

Convenția încheiată între Republica Populară Română, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă și Republica Cehoslovacă prevede construirea, pe baza ajutorului reciproc, a unor fabrici de celuloză din stuf, începînd din anul 1956.

Dezvoltarea industriei chimice va permite realizarea unor noi și însemnate materii prime pentru producția bunurilor de consum popular; astfel, fibrele sintetice, care vor putea înlocui mătasea, lînă și bumbacul, sînt în multe privințe superioare fibrelor naturale. Ele au îndeosebi o rezistență mai bună, decît o durabilitate mai mare, au finețe și pot fi frumos colorate. Noile mase plastice produse vor permite producerea de numeroase articole tehnice pentru instalațiile electrice și sanitare, precum și de variate produse de uz casnic.

Producția industriei chimice, în această perioadă, urmează să crească de cel puțin 2,5-3 ori față de anul 1955.

În cursul anului 1956 se va înlocui un program de dezvoltare a industriei chimice pentru o perioadă de 10-15 ani.

Industria petrolului va continua să crească pe baza lărgirii însemnate a forajului de explorare și exploatare, asigurînd nevoile economiei și exportul. Vom da o atenție sporită mării rezervelor și valorificării superioare a țelului, prin construirea unor importante capacități de prelucrare, dotate cu tehnică modernă.

Producția de gaz metan se va mări la cea 10 miliarde m. cubi pe an. Se vor construi conducte principale,

care vor alimenta Moldova, Banatul și Ardealul.

Rămînerea în urmă a industriei cărbunelui cu cea 2 milioane tone, față de nivelul prevăzut pentru 1955, va trebui să fie lichidată, punîndu-se accent deosebit pe exploatarea în cariere, mecanizarea și ușurarea muncii în subteran, mărirea producției de cărbune cocsificabil, astfel ca în 1960 producția de cărbune să ajungă la 11-11,6 milioane tone/an.

Paralel cu dezvoltarea producției de combustibil vor trebui luate măsuri serioase pentru o mai rațională folosire a acestuia în interesul întregii economii.

Indicii de consum de combustibil, în toate ramurile economiei sînt ridicați. Multe ministere și întreprinderi se împacă cu risipa de combustibil, nu studiază căile tehnice concrete pentru reducerea consumului pe calea perfecționării instalațiilor de ardere și a examinării minuțioase a balanțelor termice, în vederea utilizării maxime a tuturor resurselor. Dacă gazul de furnal de la Reșița ar fi utilizat mai complet, eliminîndu-se pierderile, s-ar putea economisi anual cea 10-15.000 tone păcură, în valoare de 3-4 milioane lei.

Consumul de păcură al căilor ferate a crescut între anii 1951-1955 de la 270.000 tone la 1.080.000 tone, pe cînd, în același interval, consumul de cărbune a scăzut de la 1.188.500 tone la 923.000 tone (exprimat în cărbune convențional).

La fabricile de ciment (Medgidia și Bicăz), prin depășirea normelor de consum de păcură cu 10 la sută, din cauza proastei gospodărituri și a funcționării intermitente a cuptoarelor de klinker, se risipește anual cea 15.000 tone păcură.

Risipa de motorină la lucrările agricole, executate cu tractoare, calculată în raport cu normele Ministerului Agriculturii și Silviculturii, reprezintă cea 15.000 tone motorină pe an.

În același timp consumul de lemn de foc reprezintă în cursul primului cîncinal cea 23 milioane de tone.

Masa lemnoasă utilizată drept combustibil poate fi valorificată prin prelucrarea ei în produse superioare: celuloză, materiale de construcție, bunuri de consum.

Comitetul de Stat al Planificării, ministerele producătoare și consumatoare de combustibil trebuie să ia măsurile necesare în vederea justei repartizări și utilizării a combustibilului, urmîrind o valorificare optimă a acestor bogății însemnate ale țării noastre.

În cursul celui de-al doilea cîncinal vor lua un avînt și mai mare lucrările de electrificare a țării.

Vor fi extinse centralele construite în primul cîncinal; se vor construi noi hidro și termocentrale. Puterea instalată va crește cu cea 700.000 KW, din care 200.000 KW în centrale hidroelectrice și cea 500.000 KW în centrale termoelectrice.

La hidrocentrala „V. I. Lenin” de la Bicăz se va executa întregul volum de construcții care va permite intrarea ei în funcțiune la sfîrșitul celui de-al doilea cîncinal cu o putere de 110 mil KW, iar la începutul celui de-al treilea cîncinal, sporirea puterii ei cu încă 100 mil KW.

Gradul de interconexiune a centralelor va crește. În 1960, pînă la 80-85 la sută din puterea instalată; se va extinde termoficarea industrială și se va începe termoficarea urbană, ceea ce va contribui la reducerea consumului specific de combustibil în centralele Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice de la 650 la 500 gr. combustibil convențional pe kWh.

Se vor construi încă 3.200 km. linii de 110 și 35 kV. care vor permite dezvoltarea electrificării industriei, alimentarea industriei electrotehnice și electrometalurgice, mare consumatoare de energie, precum și extinderea electrificării în agricultură, în casele oamenilor muncii de la orașe și sate.

Vor trebui să fie extinse studiile, cercetările și lucrările pentru amenajarea potențialului hidroenergetic al cursurilor de apă interioare, precum și studiile cu privire la amenajarea Dunării, care reprezintă pentru noi, ca și pentru celelalte țări riverane cea mai importantă sursă de energie hidroelectrică.

O ramură nouă a industriei extractive a fost creată în anul primului cîncinal: industria minereului de uraniu. Această bogăție uriașă a țării noastre constituie baza dezvoltării în viitor a producției de energie nucleară și va contribui la lărgirea considerabilă a resurselor energetice ale economiei noastre.

Cu ajutorul Uniunii Sovietice, se construiește în prezent centrul nostru de cercetări nucleare, în cadrul căruia se vor pune în funcțiune în anul viitor un reactor de 2.000 kW și un ciclotron de 12,5 mega-electroni volți, instalații care vor servi la producerea de izotopi radioactivi pentru cercetări

și aplicații în chimie, metalurgie, medicină, biologie. De asemenea, vom pregăti cadre calificate în tehnica nucleară și aplicațiile ei.

Oamenii noștri de știință au marea cinste și sarcină de a contribui la rezolvarea problemelor legate de producția energiei atomice, în primul rînd în scopul producției de energie electrică.

În al doilea plan cîncinal se vor descoperi noi mine și se va dezvolta capacitatea de prelucrare în industria metalelor colorate. Vor trebui îmbunătățite metodele de extracție a metalelor din minerale și îndeosebi a metalelor prețioase.

Industria construcțiilor de mașini și industria electrotehnică își vor dezvolta simțitor producția în cel de-al doilea plan cîncinal, prin folosirea capacităților de producție existente, luptînd cu hotărîre pentru ridicarea nivelului tehnic al produselor. Unele mașini și utilaje, care nu mai corespund din punct de vedere al productivității, al consumului de materiale necesare executării lor cit și al prețului de cost, determinînd la rîndul lor un nivel tehnic scăzut în ramurile cărora le sînt destinate, vor trebui să fie înlocuite cu tipuri moderne, perfecționate. Trebuie să îndreptăm cu hotărîre atenția întreprinderilor către examinarea critică și perfecționarea neîntrepușă a produselor principale din profilul întreprinderilor, produse care pot fi fabricate în serie mare.

Se va dezvolta capacitatea de producție a fabricii de autocamioane, care va trebui să ajungă pînă la 30.000 bucăți pe an.

Se vor produce de cea 2 ori mai multe utilaje petrolifere și de cea 2,5 ori mai multe utilaje miniere.

Industria electrotehnică va trece la fabricarea în serie a transformatorilor și aparaturii de 110 kV.; pentru dezvoltarea transportului în comun, se va sporii producția de tramvaie și de troleibuse.

În industria materialelor de construcție se vor pune în funcțiune noi capacități pentru producția de ciment, blocuri și cărămizi, silico-calcare, blocuri de zgură, de beton celular, țigle din ciment, var etc., pentru asigurarea volumului important de lucrări de construcție.

În industria lemnului se va pune accentul pe valorificarea mai bună a masei lemnoase, prin punerea în funcțiune de instalații de plăci aglomerate și alți înlocuitori de lemn. Trebuie luate măsuri pentru reducerea deșeurilor și pierderilor din pădure și din prelucrare.

De asemenea, va trebui extinsă utilizarea esențelor tari, care este fag, în scopul economisirii rășinoase.

În fața industriei construcțiilor stau sarcini mari în cel de-al doilea plan cîncinal. Volumul construcțiilor va crește cea 2 ori.

În cursul primului cîncinal, industria construcțiilor a făcut progrese însemnate. Construcțiile noastre au mîlțat în toate regiunile țării numeroase fabrici și uzine, instituții de cultură, de învățămînt și de sănătate. Nivelul tehnic al acestor importante ramuri economice a crescut simțitor. Cu toate succesele obținute, se manifestă o preocupare insuficientă față de producția și folosirea prefabricatelor de beton, ceea ce duce la un consum exagerat de material lemnos și la înecăciunea procesului de industrializare a construcțiilor.

Lipsuri însemnate persistă încă în organizarea șantierelor, în folosirea judicioasă a materialelor. Utilizarea slabă a parcului de utilaj de construcție, cu care au fost înzestrate întreprinderile, aduce după sine o sporire nejustificată a cererilor de forțe de muncă și contribuie la realizarea într-un ritm nesatisfăcător a lucrărilor și la menținerea unui preț de cost ridicat.

Unii proiectanți și arhitecți nu acordă atenția cuvenită soluțiilor celor mai ieftine, mai durabile și confortabile.

Conducerea unor institute de proiectare manifestă o atitudine nejustă față de proiectele tip, care economisește munca de proiectare, duc la ieftinirea lucrărilor și asigură la timp documentația necesară șantierelor.

Pentru a corespunde noilor sarcini pe care partidul și guvernul le pun în fața acestor ramuri importante ale industriei, întreprinderile de construcție vor trebui să fie reorganizate pe principii teritoriale, ceea ce va asigura stabilitatea cadrelor și a forțelor de muncă, precum și posibilitatea de a cuprinde mai bine lucrările din regiuni, raioane și orașe.

Condiția principală a realizării planului de investiții, pentru cel de-al doilea plan cîncinal, este ridicarea productivității muncii pe șantier, prin industrializarea construcțiilor și îmbunătățirea planificării și organizării lucrărilor.

Tovarăși,

În perioada celui de-al doilea cîncinal, producția bunurilor de consum, producția industriei ușoare și alimentarea va trebui să crească cu cea 50 la sută față de nivelul atins în 1955.

Se vor produce în 1960

cu cea 45 la sută mai multe textile cu cea 45 la sută mai multă încălțăminte de cea 3 ori mai multe biciclete de 2 ori mai multe obiecte de menaj cu cea 65 la sută mai multă carne de cea 3 ori mai multă slănină cu 40-45 la sută mai mult pește de cea 2 ori mai mult unt de cea 2,2 ori mai mult zahăr cu cea 75 la sută mai multe paste făinoase.

Industria ușoară și alimentară pot mări considerabil producția în fabricile existente prin introducerea unor mașini și utilaje perfecționate de mare productivitate, asigurînd o îmbunătățire serioasă a calității și prezentării produselor, precum și reducerea cheltuielilor de producție.

Dezvoltarea transporturilor și telecomunicațiilor

Pentru a corespunde necesităților economiei, traficul de mărfuri va trebui să atingă în 1960 un nivel de 150-155 la sută față de 1955.

În dezvoltarea transporturilor trebuie avut în vedere utilizarea completă a capacităților existente, lichidarea locurilor înguste, introducerea cu fermitate a tehnicii moderne, îmbunătățirea indicilor calitativi și reducerea cheltuielilor de transport.

Se știe că o parte din parcul de vagoane și locomotive este învechit, o altă parte a depășit limita de uzură. Cu toate acestea căile ferate au suportat un efort însemnat și au obținut rezultate importante în îmbunătățirea indicilor de utilizare a capacității de transport.

Căile ferate vor fi înzestrate cu instalații moderne de centralizare electro-dinamică, cu blocuri de linie automate, cu instalații de mecanizare a trafilor, precum și cu instalații de încălzire și descărcare în stații.

Este necesar ca în al doilea cîncinal să se refacă cel puțin 3.000 km. de cale cu șină de tip greu — precum și numeroase poduri — care să asigure circulația locomotivelor și vagoanelor grele pe traseele principale cu trafic intens.

În scopul extinderii parcului actual de locomotive este necesar să se construiască circa 450-500 locomotive, iar pentru modernizarea acestui parc trebuie să se introducă locomotive Diesel electrice, de mare putere.

În al doilea cîncinal transporturile feroviare vor fi dotate cu 12.000-13.000 vagoane de marfă, în echivalent de vagoane pe 2 osii, precum și cu vagoane de călători.

O atenție deosebită se va da înzestrării parcului cu vagoane frigorifere pentru asigurarea transporturilor de mărfuri perisabile.

În scopul unei întineriri mai bune a materialului rulant este necesar ca în al doilea cîncinal să se treacă la înzestrarea atelierelor și depourilor cu utilaje moderne de mare randament

Transformarea socialistă a agriculturii

Tovarăși,

Plenara din 3-5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului nostru a trasat linia politică pentru înțărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare și transformarea socialistă a agriculturii. În fața partidului, a clasei muncitoare, plenara a pus sarcina îngrădirii posibilităților de exploatare ale chiburilor și desfășurării unei largi activități politice pentru a convinge țărănimea muncitoare să treacă, pe baza libe-

Va crește capacitatea de producție în industria bumbacului, prin lichidarea în cea mai mare măsură a strîngării la filaturi și finisaj, precum și în industria lînă și mătăsii.

În industria alimentară se va pune în funcțiune o fabrică de zahăr și se vor construi fabrici de piine, de lapte praf și condensat, de preparate de carne, de bere etc.

Un rol deosebit de important în producția de bunuri de consum îl au industria locală și cooperatia meșteșugărească; ele vor trebui să-și dezvolte producția de sortimente locale.

În cursul celui de-al doilea plan cîncinal, productivitatea muncii trebuie să crească în industrie cu cel puțin 45-50 la sută.

Prețul de cost în industria republicană va trebui să fie, în anul 1960, cu cel puțin 15-20 la sută mai mic decît în 1955, iar în construcții, cu cel puțin 20 la sută. Realizarea acestor sarcini va aduce în anul cîncinlului economii de ordinul a 25 miliarde lei în industrie și aproape 7 miliarde lei în construcții.

și să se reorganizeze reparațiile pe bază de flux tehnologic.

Îndeplinirea sarcinilor sporite ce revin căilor ferate — cea mai importantă organizație de transport — este de neconceput fără lichidarea holărită a lipsurilor organizatorice, a disciplinei și atitudinii nepăsătoare față de bunurile obștești, care mai dăinuiesc în acest important sector de activitate economică.

Transporturile publice cu autovehicule își vor sporii parcul de peste 2 ori, asigurîndu-se folosirea rațională a acestor mijloace de transport și crearea unei rețele organizate de reparare și întreținere.

Îmbunătățirea și modernizarea rețelei noastre de drumuri constituie un obiectiv important al celui de-al doilea plan cîncinal. Se vor executa de 3 ori mai multe lucrări ca în 1951-1955.

Pentru sporirea tonajului flotei comerciale maritime trebuie să se construiască la șantierile navale din R.P.R. un număr de cel puțin 8 vase mijlocii și mici și să se cumpere 5-6 vase de tonaj mare, astfel încît la sfîrșitul anului 1960 capacitatea de transport în tone să fie de 3,5 ori mai mare decît în 1955.

Se vor mecaniza operațiunile de încărcare și descărcare din porturi și se vor moderniza instalațiile portuare.

Aviația civilă va trebui să-și reînnoiască parcul cu avioane moderne, de capacitate și viteză sporită.

În domeniul radiodifuziunii și radiofonicității este necesară completarea rețelei cu stații noi, care să asigure transmiterea pe întreg teritoriul țării a programului național. De asemenea va fi extinsă rețeaua de radiodifuzie. Începînd din anul 1956 se va pune în funcțiune o stație de televiziune.

Dezvoltarea transporturilor și telecomunicațiilor în cel de-al doilea cîncinal trebuie să fie însoțită de sporirea rentabilității întreprinderilor de transport și telecomunicații, precum și de o îmbunătățire a deservirii nevoilor economiei și ale populației.

rului ei consimțămînt, la agricultura socialistă.

Întreaga muncă politică și organizatorică depusă de partid și realizările de mare însemnată obținute în înțărirea acestei sarcini confirmă pe deplin justetea liniei stabilite de partidul nostru.

Rezultatele obținute în dezvoltarea sectorului socialist din agricultură se reflectă în tabelul de mai jos, privitor la creșterea greutății specifice a suprafeței arabile și a suprafeței agricole a sectorului socialist.

	În % față de totalul R.P.R.			
	1950	1955	1960	1965
I. Sector socialist din care:	12,0	23,8	26,5	35,2
A. Sector de stat	9,3	21,8	13,7	25,5
B. Gospodării agricole colective	2,7	2,0	8,3	6,6
C. Întovărășiri agricole	—	—	4,1	2,8
D. Asociații simple	—	—	0,4	0,3
II. Gospodării agricole individuale	88,0	76,2	73,5	64,8
TOTAL:	100,0	100,0	100,0	100,0

Gospodăriile colective și întovărășirile agricole au o suprafață de peste 1.320.000 ha., iar asociațiile simple o suprafață de 43.000 ha.

Suprafața arabilă a sectorului socialist din agricultură, față de întreaga suprafață arabilă a țării, a crescut de la 12 la sută în 1950 la 26,5 la sută la sfîrșitul anului 1955. Dacă luăm în considerare suprafața agricolă — în care sînt cuprinse nu numai suprafața arabilă, ci și pășunile, fînețele naturale, viile și livezile, sectorul socialist din agricultură reprezintă astăzi peste o treime din întreaga suprafață agricolă a țării.

Masele largi de țărani muncitori au pornit cu încredere pe drumul arătat de partid, înfîmțînd pînă acum un număr de 6.325 gospodării colective și întovărășiri agricole, care cuprind peste 382.000 familii, precum și cea 3.000 asociații pentru culturile tehnice, care cuprind aproape 80.000 familii. Aproape 14 la sută din numărul total al gospodăriilor țărănilor muncitori fac parte din aceste forme socialiste și semisocialiste de cooperare în producția agricolă.

(Continuare în numărul de mîine)